

Prvé reflexie našich študentov zo zahraničných škôl

Výmenné pobyty študentov v zahraničí sú v našej škole už tradíciou a získavajú si čoraz väčšiu popularitu. Konajú sa od roku 2001 a doteraz ich absolvovalo 111 našich študentov. V našej škole zas študovalo až 40 mladých ľudí zo zahraničia. V tomto školskom roku máme dvoch výmenných študentov – z Mexika a Taiwanu a piati naši sa vybrali do sveta. Vycestovali do Ameriky, Brazílie, Taiwanu a Rakúska. A tu sú reflexie niektorých z nich:

Petra Budiská z Brazílie

Brazília je úžasná. Bývam v malom mestečku (pre Brazíliu malé) Francisco Beltrão, ktoré sa nachádza na juhozápade Brazílie blízko hraníc s Paraguayom a Argentínou (D4640). Som veľmi milo prekvapená nízkou kriminalitou (moja host mama si úplne v pohode nechá kabelku na prednom sedadle auta). Mám obrovské šťastie na rodinu! Mám 14-ročnú sestru, s ktorou si veľmi dobre rozumiem - máme rovnaké záujmy, dokonca aj niektoré sny a to je taký malý zázrak. Vďaka nej mám priateľov v celom meste. Nie som však jediná výmenná študentka, je nás zatiaľ 6 a ďalší výmenní študenti sú na ceste. Malo by nás byť 8. Jediné negatívum, ktoré vidím, je jedlo. Je také dobré, až strach! Všetko mi tu veľmi chutí! Navštevujem tu súkromnú strednú školu, ktorá je spojená aj so základnou. Edukačný systém sa mi nepáči. Žiaci vždy len počúvajú profesora a odpisujú z tabule. Nemajú žiadne cvičenia na hodine. Dva týždne sa vždy preberá nová látka a na tretí sa píšú len testy. Niekedy aj štyri za deň. To však neplatí všade. Každá súkromná škola si môže určiť svoj systém. Vyučovanie tu začína o 7.30 a končí o 11.45. Väčšinu času sa v škole venujem portugalčine. Profesor a žiak tu majú však úplne iný vzťah. Profesor je síce autorita, ale v prvom rade kamarát. Musíme nosiť uniformy.

Fotka: zľava: Cooper - Taiwan, Benjamin - Francúzsko, Maciek - Poľsko, Lisa - Nemecko, ja, Andie - USA a v strede náš pán profesor matematiky Emerson.

Dávid Bače z Taiwanu

Svoj výmenný pobyt práve teraz absolvujem na Taiwane. Bývam v Hsinchu county, konkrétne v meste Xinfeng (新豐). Toto menšie mesto sa nachádza v severnej časti ostrova, približne hodinu od hlavného mesta Taipei (台北). Na Taiwan som priletel 24. augusta, po dlhotrvajúcej, vyše 1-dňovej ceste. Začiatok môjho pobytu bol ťažší, ako by sa možno mohlo zdať. Prvé dni som sa zobúdzal s pocitom, čo tu budem robiť. Pri adaptácii mi veľmi pomohlo to, že som začal chodiť do školy. O ľuďoch na Taiwane sa hovorí, že sú veľmi milí, nápomocní, ale na druhej strane aj hanbliví. Obidva fakty sa mi potvrdili hneď prvý deň v škole. Mal som veľké šťastie na spolužiakov i na triedneho učiteľa, ktorý mi prvý deň ukázal školu, vzal ma do blízkeho okolia a predstavil ma ostatným učiteľom. Školský systém je však podstatne odlišný oproti tomu slovenskému. Na Taiwane sa v školách kladie veľký dôraz na disciplínu a poriadok. Každý študent je povinný po prvej vyučovacej hodine nejakým spôsobom pomôcť pri upratovaní triedy. Ja som napríklad umýval okná. Samostatná kapitola, ktorá sa týka myslím len Taiwanu, je jedlo. Na Slovensku sme sem-tam zašli s rodinou na obed do čínskej reštaurácie. Na Taiwane je čínska a taiwanská kuchyňa úplne iná. Od možností výberu až po chute. Aj keď sú určité jedlá, ktoré nie všetkým chutia. V mojom prípade je to určite stinky tofu (zapáchajúce tofu). Ktokoľvek by váhal, či ísť v rámci ročnej výmeny na Taiwan, jednoznačne odporúčam. Sám som cítil a stále cítim rozdiely v kultúrach, ale za skúsenosť to stojí.

Dávid so svojou triedou

Patricia Mižúrová z Kalifornie

Nachádzam sa v slnečnej Kalifornii. Ju tu krásne. Čas tu letí veľmi, veľmi rýchlo, už som tu viac ako dva mesiace. Priletela som 11. augusta. Našťastie môj let nesprevádzali žiadne problémy. Momentálne žijem vo Vacaville, čo je mesto v Kalifornii, medzi San Franciskom a Sacramentom. Kalifornia sa nachádza na juhozápade USA a susedí so štátmi Oregon,

Arizona, Nevada a Mexikom. Moje mesto je naproti tomu na severozápade Kalifornie. Veľmi sa mi tu páči a každý deň zažívam nové dobrodružstvo a taktiež objavujem nové rozdiely. Škola ako ju poznáme my Gymletáci je úplne iná ako tu na Vaca High School. Tu to nefunguje tak, že máme hodiny len so žiakmi z nášho ročníka, ale na väčšine hodín sme pomixovaní s ľuďmi zo všetkých štyroch ročníkov. Ja som v škole, ktorá má okolo 2000 študentov, a preto máme aj veľký výber predmetov, ktoré si vyberáme na začiatku a v strede školského roku. Máme na výber napríklad varenie, farmárčenie, psychológiu, divadlo, umenie, nemocničné vedy, ale aj mnoho ďalších. Musíme si však vyberať opatrne, lebo predmety, ktoré si vyberieme, budeme mať minimálne pol roka každý deň.

Edit Lazoríková z Brazílie

Let bol bez komplikácií, aj keď som sa musela veľmi poponáhľať, aby som stihla ďalší let. V Brazílii ma na letisku čakala host rodina. Sú veľmi milí. Už pomaly začínam rozumieť portugalčine. Veľmi mi v tom pomáhajú hlavne spolužiačky a rodina, ktorá je síce anglicky hovoriaca, ale pomaly začínajú so mnou rozprávať len po portugalsky. Je nás šesť výmenných študentov, okrem mňa ešte študenti z Dánska, Mexika, USA, Indie a Taiwanu.

Za to obdobie, čo som na výmene, som stihla vyskúšať veľa brazílskych jedál (veľmi mi chutia všetky), navštíviť veľa zaujímavých miest a spoznať skvelých ľudí.

Bývam v malom meste, kde sa nachádza aj škola, ktorú navštevujem. Na odlišný školský systém nebolo až také ťažké si zvyknúť. Ale najväčší a pre mňa najhorší rozdiel je v tom, že vyučovanie sa začína každý deň už o 7:15. Deň tvoria tri "bloky" hodín. Prvý trvá dve a štvrt hodiny, dva zvyšné hodinu a pol. Medzi nimi je 15-minútová prestávka. Učitelia sa striedajú po 45 minútach.

Vyučovanie je obohatené predmetmi ako filozofia alebo písanie esejí. Ale nemajú telesnú výchovu ani informatiku. Na výber majú len tri športy, ktorých sa môžu po ukončení

vyučovania zúčastniť, a to futbal, volejbal a aerobik. Škola má aj svoju uniformu, nie je však povinná na každý deň. Každá trieda má okolo dvadsať žiakov. Na vyučovaní panuje veľmi odlišná nálada. Vzťah medzi žiakom a učiteľom je menej formálny. Učiteľov oslovujeme krstnými menami, správame sa k sebe priateľsky a čo ma najviac zaskočilo, jedného som stretla aj na oslave narodenín mojej spolužiačky.

Napriek všetkým rozdielom, dobrým či zlým, som si túto školu obľúbila aj vďaka spolužiakom, ktorých nikdy neopúšťa dobrá nálada a vedľa ma zobudí aj ráno o siedmej spevom a hlasnou hudbou vychádzajúcou z triedy.

